

טוסקנה בגרסה עכשווית

עץ, ברזל ולבנים טווים בביתה של מעצבת הפנים בלהה נברי שפת עיצוב המעניקה כבוד לחומר, מהדהדת רוח טוסקנית מחד, ומגלמת עכשוויות מאידך

מאת: מיה אור
צילום: אלעד גונן

אדריכלות: אדר' איל נחמיאס
"איל נחמיאס אדריכלים מתכנני ערים"
עיצוב פנים: בלהה נברי, מעצבת פנים
גינון: פארק גינון
פרויקט: תכנון ועיצוב בית חדש

navry@netvision.net.il

החזית הקדמית: מופע אטום ושילוב לא מצופה של גגות רעפים ולבני סיליקט המהדהדים ארומה כפרית עם קובייה מתועשת בחיפוי מתכתי (אלוקובנד) המייצגת מראה מודרני ועכשווי, חיפוי אבן: 'פרקטים'.

הסלון: "שער" לבני סיליקט שמגדיר את הכניסה אליו, תקרת עץ משופעת צבועה בלבן ופריטי ריהוט המייצגים את הקוד החומרי של הבית. ביצוע פריטי ריהוט: "קנה קש".

מרחב הפנים מאופיין בחזות נינוחה, בתחושת רווחה גדולה וב"הרבה אוויר" – מעברים רחבים ונוחים מאזור לאזור, וזרימת חלל פתוחה אשר בה בעת משמרת היררכיה של פונקציות מוגדרות. מיקומה של דלת הכניסה מסמן את חלוקת החלל, כאשר הגוש הקטן בין השניים ממקם משמאלה ומכיל בשטחו את הסלון, והשני, הממוקם מימינה, מכיל את יתר חללי הקומה והבית, ובכלל זה קומת מרתף וקומה עליונה. עץ, מתכת ולבני סיליקט המופיעים בחזית הקדמית, ממשיכים ומככבים גם בחלל הפנים, כעין קוד חומרי המוביל את עיצוב החמים-מזמין ונוכח באלמנטים מבניים, בשילובים שונים ובנראויות מגוונות: לריצוף משמשים אריחי שיש אפורים, הפתחים הרבים נתונים במסגרות פרופיל בלני, לבני הסיליקט משתלבות באזור הסלון, ואף פריטי הריהוט והנגרות מייצגים את השילוב החומרי. תאורת החלל מנצלת את פרישתו המרווחת ומבוססת בעיקר על גופים דקורטיביים מסוגים שונים – תלויים וצמודי קיר ותקרה, כאשר הריחוק היחסי בין אזור לאזור "מכיל" אותם. אסתטית ומשתלב היטב במארג העיצובי ללא כל תחושת עומס או הכבדה. אזור הסלון מוגדר באמצעות מעין "שער" רחב של לבני סיליקט, וחללו הגבוה מקורה בתקרת עץ משופעת שנגזרה מגג הרעפים ונצבעה בגון הקיר. התקרה ממשיכה וזורמת אל מעבר הויטריות התחמות אותו תוך הגדרת אכסדרה מקורה ביציאה ממנו, כאשר ה"זליגה" החומרית מדגישה ומעצימה את הקשר בין שני המרחבים, והמפתח הגבוה שהותאם לשיפוע התקרה נוסך עניין ייחודי. עיצוב החלל מובחן, משמר מינון מדויק של פריטי ריהוט שנבחרו או עוצבו ייעודית תוך היצמדות לפלטה החומרית, דוגמת ספרייה המשלבת שימוש בבמבוק וברזל, או יחידת אחסון/טלוויזיה שעוצבה מאותם החומרים.

ל מרות שהמגרש (940 מ"ר) נרכש לפני שנים, חלף זמן די רב עד שהחלטנו לעשות מעשה ולבנות "מספרת מעצבת הפנים בלה נברי. כשלבסוף נפלה ההחלטה "ללכת על בנייה", הופקד תכנון הבית בידי האדריכל **איל נחמיאס**, ומטבע הדברים את עיצוב הפנים ביצעה בלה כלקוחה של עצמה וכמי שהייתה מודעת היטב לטיבו של החלל הביתי הנכון למשפחתה "רצינו בית חמים ועוטף שייתן לחומרים לדבר, ובה בעת יקיים קשר הדוק עם החוץ. בנוסף, מבחינת תכנון חשוב היה לנו שיחידת ההורים וחדר העבודה שלי ימוקמו בקומת הקרקע" מוסיפה בלה ומפרטת את עיקרי הפרוגרמה שהוצגה לנחמיאס.

החזית הנחשפת מהרחוב מפתיעה ומסקרנת: מופעה אטום, נקי קווים ומחופה לבני סיליקט, כאשר את רצף החיפוי "קוטעים" אזור כניסה מחופה סרגלי עץ וקובייה מתועשת מחופה אלוקובנד (חיפוי מתכתי) שכמו חודרת לתוכו, ושני גגות רעפים המתנשאים ממעל נדמים כגגותיהם של שני מבנים ותיקים סמוכים זה לזה. השילוב הלא מצופה בין גגות הרעפים המהדהדים רוח כפרית לבין קוביית מתכת העכשווית, מתברר כרמז לבאות כשהוא מגלם את הרעיון שעמד בבסיס התכנון-עיצוב ונרקם כפרשנות מודרנית ועכשווית לסגנון כפרי/טוסקני.

הקשר המבוקש בין פנים וחוץ תורגם ע"י נחמיאס למתאר מבני המתגלה רק עם הכניסה פנימה – מעין תצורת L הנוצרת משני גושים ופרק חיבור/ניתוק המשתלב ביניהם, כאשר את המופע האטום-מנוון של החזית הקדמית מחליף מופע הנשען על פתיחות ושקיפות: חלל הפנים נקרא באחת, כמרחב אוורירי ורחב ידיים עטוף פתחים גדלים "מזמנים" לחצותו במבט וחושפים את חצרו תוך שטטוש הגדרות בין פנים וחוץ.

פינת האוכל: עמוד קונסטרוקטיבי ממתכת "צומח" מתוך ערוגת חלוקי נחל. עיצוב השולחן משלב משטח במבוק ורגלי מתכת וכיסאות תואמים ומעליו שני גופי תאורה מעוצבים אף הם מקונסטרוקציית מתכת. שולחן: משטח במבוק "קנה קש", רגליים בעבודת ברזל: "עוז פרזול".

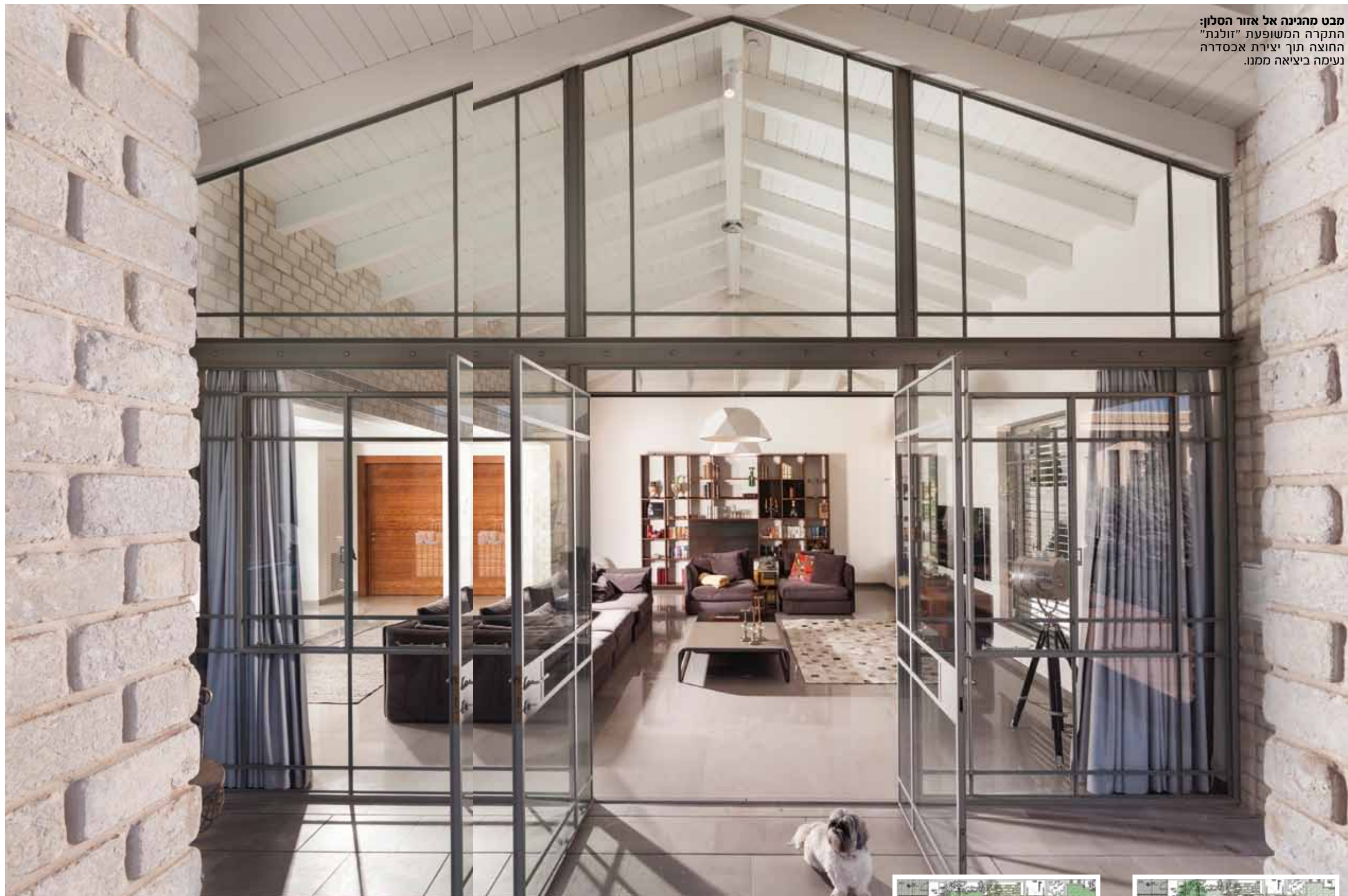
שקיפות ופתיחות מחליפות את מופעה האטום של החזית. משמל נראה הסלון הממוקם בגוש הקטן, ומימין פינת האוכל ומעבר לשאר אזורי הקומה הממוקמים בגוש הגדול. ריצוף באריחי שיש אפורים ופרופיל בלני בוויטריות. פרופיל בלני: "ווינקס".

מבט מהגינה אל אזור הסלון:
התקרה המשופעת "זולגת"
החוצה תוך יצירת אקסדרה
נעימה ביציאה ממנו.

מבט מהסלון אל החוץ: מפתח הוויטרינה מותאם לשיפוע התקרה, ושימושי החומרים הזהים מדגישים המשכיות. לבני סיליקט, ושקיפות המזמנת קשרי עין ישירים בין הפנים והחוץ

פינת ישיבה אינטימית ביציאה מחלל הסלון.

אזורי החלל האחרים שוכנים, כאמור, בנוש הגדול, בפרישה נדיבה המעניקה לכל פונקציה מרחב מכובד. המטבח הממוקם מימין לדלת הכניסה, שוכן למעשה, בתוך הקובייה המתועשת, אך דווקא חללו הוא הנציג היותר כפרי זאת במיוחד "תכנון נגרות הוא עבורי סוג של "פאזל" - לחבר ולהרכיב את האלמנטים כך שיעבדו נכון תוך שילוב פונקציונאלית ואסתטיקה" אומרת מי שאת הפונקציונאליות במטבחה שלה יצרה כמתאר בתצורת האות ח' המשלב חללי אחסון רבים ומשטחי עבודה נוחים. חזיתות היחידות עשויות עץ בצביעה ידינית בגוון שמנת עם פיגמנט אפרפר כלשהו, ותנור תעשייתי גדל מידות המשתלב ביניהן משלים את המראה. במרכז החלל ניצב שולחן אוכל מזמין עשוי עץ, ואחת מחזיתות יחידת הקיר שעל פני שטחה קבועים מדפים לאחסון תבלינים מתבררת כ"דלת סתרים" המובילה לחלל מזווה גדול למדי.

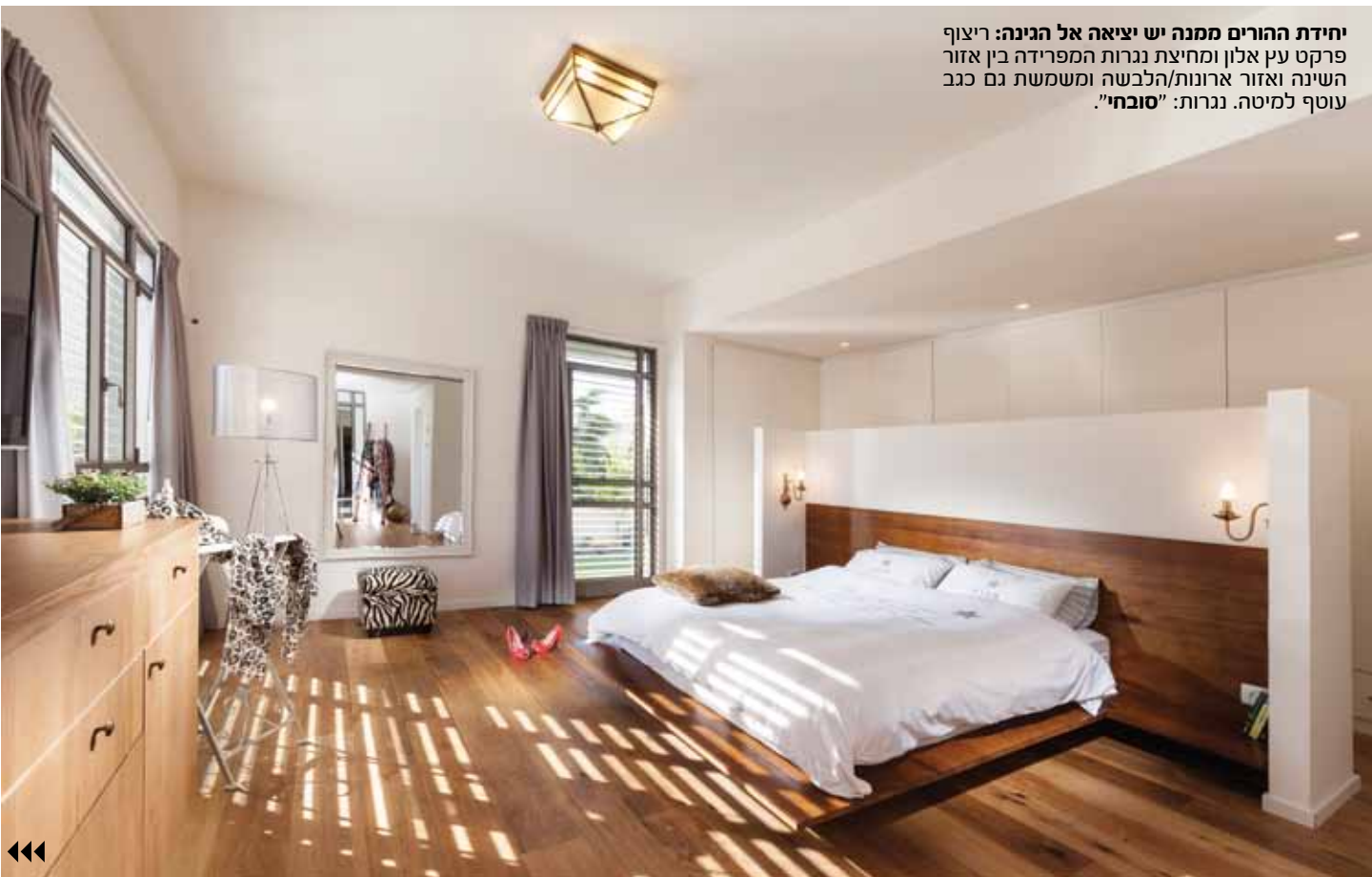
חלל הפנים: תחושת רווחה גדולה ו"הרבה אוויר" - מעברים רחבים ונוחים מאזור לאזור, וזרימת חלל פתוחה אשר בה בעת משמרת היררכיה של פונקציות מוגדרות

אזור הרחצה שביחידת ההורים: מרווח ומעוצב בקפידה: ריצוף בגרניט פורצלן רקוע, משטח כיור עשוי אבן קיסר לבנה. ריצוף ואביזרים סניטאריים: "מודי".

עץ, מתכת ולבני סיליקט חוברים לקוד חומרי המופיע בשילובים שונים ומגוונים תוך יצירת שפת עיצוב חמימה ומזמינה

יחידת ההורים ממנה יש יציאה אל הגינה: ריצוף פרקט עץ אלון ומחיצת נגרות המפרידה בין אזור השינה ואזור ארונות/הלבשה ומשמשת גם כגב עוטף למיטה. נגרות: "סוכחי".

חמימות כפרית במטבח: חזיתות עץ בצביעה ידנית בגון שמנת עם פיגמנט אפרפר, ובמרכז החלל שולחן עץ גדול ומזמין. ביחידת הקיר: חזית "תמימה" שעל פני שטחה משתלבים מדפי תבלינים מתבררת כדלת לכל דבר המובילה למזווה גדול. נגרות מובח: עדי וארז נגרים.

רחצה רחב ידיים המעוצב ברוב קפידה עם משטח כיור המרחף "מקצה לקצה". גרם המדרגות המחבר בין קומות הבית הוא גרם ספירלי עשוי מתכת, מלווה-תחום בוויטרינה הנמשכת לכל גובה הבית- מקומת המרתף עד הקומה העליונה, שהדיאלוג עם החוץ אינו פוסח עליהן: מקומת המרתף ניתן לעלות ישירות לחצר, ובקומה העליונה ליהנות מקשר עין ישיר עמה באמצעות שתי מרפסות המשקיפות עליה. בקומת המרתף מפנק את הדיירים חדר קולנוע המזמין להשתרע בנינוחות על מערכת מושבי מרבץ צבעוניים, ובקומה העליונה ממקמים שלושה חדרי בנות משופעי תקרת עץ שתוכננו כסוויטות נוחות ועוצבו ברוב חן בהתאם לגילן ולטעמן האישי.

חלל המטבח פונה לכיוון אזור פינת האוכל הממוקם סמוך לפרק החיבור בין הגושים, ועמוד קונסטרוקטיבי שנדרש בו מגויס לטובת שפת החומר של העיצוב- עשוי מתכת וכמו צומח מתוך "ערובת" חלוקי נחל וחודר לתקרה. מאחורי העמוד ממשיך המרחב וזורם כחלל מעבר מרווח, כעין אזור ביניים בו ממוקמים גרם המדרגות המוביל לקומות האחרות ופינת מחשב ביתית, ממנו מסתעפות כניסות למשרדה של בלהה, לשירותי אורחים וליחידת ההורים. הקשר עם החוץ נשמר גם בשטחה באמצעות יציאה ישירה לחצר, והחלל המרווח המרוצף פרקט נחלק לאזורים: אזור שינה, אזור ארונות המצוי מאחוריו ומופרד ממנו באמצעות מחיצה המשמשת גם כגב מיטה עוטף, וחדר

גרם המדרגות הספירלי שמוביל אל קומת המרתף והקומה העליונה.

חדר הקולנוע בקומת המרתף: מרביצים מזמינים בצבעוניות ססגונית.

החזית האחורית: שינוי דרמטי מהקדמית והעצמה של המראה הכפרי. שטח רחב ידיים המשלב אזורים מרוצפים באריחים או דק, אזורים מגוננים, פינות ישיבה, אוכל ושיזוף, אזור בישול נוח ומקלחון לשרות המשכשים בבריכה הגדולה.

החצר, שהקשר עמה היה סעיף משמעותי בפרוגרמה, אכן נוכחת היטב בחלל הבית כשהיא נשקפת מבעד הפתחים הגדולים ונופה חודר פנימה דרכם. שטחה עתיר "כל טוב" כיאה למרחב המצוי בשימוש מרובה, וכולל פינות ישיבה ואוכל מרוצפות (הן באריחי חוץ והן בדק עץ), אזורים מגוננים, פינות שיזוף, מטבח חיצוני (??), בריכת שחייה מפנקת שבתוכה משתלבת פונקצית עיסוי ואף מקלחון ייעודי לשירות הטובלים במימיה. וכך, כאשר מצויים בנינה שבחזית האחורית והמבט אל עבר הבית מציג תמונה פתוחה ושונה בתכלית מזו של החזית הקדמית, מתחדד הדיאלוג המתקיים בין הפנים והחוץ: כשם שבכניסה פנימה ניתן להישיר מבט אל שטח החצר, כך גם משטח החצר ניתן להישיר מבט אל חלל הפנים, כאשר שני המרחבים חולקים את אותה תחושת נוחות ונינוחות, ובעיקר, לדברי בלהה "כזו שמתאימה לאורחות חיינו". ■

